

India 2004 - převzato z <http://jestercichlup.compoundev.com/forum>

Den první - zivi a zdravi v Lehu

Nazdarek,

task vas zdravime z indeickeho Lehu. Jsme v poradku a mame super ubytovani v jedne mistni rodine. Cesta byla fajn, az na turbulence, obzvlaste Misa si je vychutnavala:) Ja jsem pro zmenu prosel dneska doufam ze poslednim priznakem vyskove nemoci, uz jsem v pohode.

Zustaneme tady tak 2-3 dny a pak vyrazime do hor. Predtim se jeste ozveme.

Zdravime a zatim pa
Petr & Misa

PS: cestou do Indie z Moskvy (Aeroflot je fakjt ulet, totalni humus, nazajem o cestujici, klimatizaci neznaji, jsme potkali mladeho Inda Oma, ktery nam povedel o Indii spostu dulezitych veci. Jinak cesta faj, ale lepsi je urcite letet non-stop, prestupy byly fakt pakarna. Misa obzvlaste miluje sedet v zadu v letedle v preletu pres Zanskar pohori a pristavani na nejvyssim letisti na svete;) Bylo to jako z hvezdnych valek...

Namaste - zivi a zdravi v Manali, report z treku

Namaste,

zdravime vsechny doma, dole pod Himalayema, z mesta Manali. Pokud mate nekdo stejny napad jako my, tj. prejit Himalaye s baglem na zadech, tak vas timto nechceme odradit, ale z nas opravdu trekkeri nebudou. Chcete-li se tedy vydat na podobnou cestu, nasledujici text berte s rezervou, pockejte na fotky a nenechte se odradit.

Takze, vezmeme to od zacatku.

Den 3, Leh - Kargil

Rano v 5:00 stavame a vyrazime probouzejicim se mestem na autobus do mesta Kargil (jeste pred 2 roky uzavreno, valcilo se tam, posledni Indo-Pakistanska valka), cca. 300km na zapad. Na nadrazi jsme dorazili jako prvni a probudili asi 50 homelesu (teda spise je zbudil nenadaly dest). Autobus je klasicky off-bus, tj. autobus upraveny pro off-road a jmenuje se TATA (zdravas dedku). Bagly sly na strechu, nacpali jsme se na nejhorsih zadnih sedadla (Linde by se to moc libilo, hned za kolama) spolecne s bandou asi 20ti cestujicimi nad kapacitu autobusu, smradlavymi lokaly (pardon, Ladakh people) a vyrazili jsme.

Cesta probihala celkem bez problemu (na Karakoram Highway uz nechci, tadyto stacilo) po u nas polni ceste, mistnih dalnicich, az do vyse 4500m. Tam nas zastavili

vojaci a ze pry museji vytahnot spadly kamion. Stalo nas to 3h zdrzeni a samozrejme, jak jinak, army zase neuspela. Jako jedini jsme vychlandili vsechnu vodu a tak jsme tam susili na prazdno, v totalnim vedru. Dusledek? Misa dostala vejskovku a bylo ji pekne blbe. Navic v buse rvalo hystericke dite, Misa z toho malem dostala psotnik.

Po 3h jsme vyrazili a ridic se rozhodl dohnat casovou ztratu. V podvecer jel jako blazen, svetla radsi nepouzival, misto nich s radosti klakson. Predjizdel co a kde se dalo:) Nakonec nastesti rozsvitil, to uz bylo 9h vecer a my padali do udoli mesta Kargil (resp. nad rekou).

Nakonec jsme dorazili v pohode, klasicky s natresenym zadkem, ale to je takova klasicka asijska metoda cestovani. Vyhazeli jsme bagly a dali busu sbohem.

Po tme jsme vyrazili hledat autobus. nadrazi, chteli jsme se dostat do mesta Padum, cca. 250km na jih, do vojensky strezene oblasti Zanskar Valley. Podle jizdniho radu jezdi jen 1x za 2 dny, tj. byly jsme rozhodnuti jet treba i nakladakem (fuj hnus). Jako dva permonici nyne jiz s celovkami na hlave jsme dorazili smrdutou ulickou na nadrazi a Petr se rozhodl zbudit nejblizsioho autobusaka pro informace (booking office byla zavrena). No a ted to zacina - krajina nahod a stesti:)

Autobusak, ktereho Petr vzbudil, spal v autobuse do Padumu! Sice neumel vubec anglicky, ale i tak nam nabidl 1 misto (holt bude jeden z nas 14h stat, nebo lezet na podlaze, hlavne ze pojedeme).

Ihned po domluve na Petrovo rameno dopadla ruka cizioho bubaka, který se smal a nabizel misto ve svem aute do Padumu. Chtel jen prispet na pohonne hmoty. No tak, rekli jsme si, budeme sedet oba a ten tirak neni zase az tak spatny ne? No a on nam ukazal Jeep, mistni TATA Sumo, ze je to pry jeho auto a ze chce stejne, jako za bus, 250 RS. Nejdrive jsme zajasali, ale pak z nej vypadlo, ze vyrazime v 2h rano. Trosku v nas zatrnulo, ze by pokus o loupezne prepadeni? Ale prijali jsme a dohodli se, ze v 1:30 budeme u auta. Dokonce nam pomahal i najit ubytovani. To uz zacalo byt podezrele.

Den 4, na ceste, Kargil-Padum

Nakonec jsme ukecali ubytovani v zavsivenem arabskem pokoji na 150 RS (z 250). Hnus a hruza, svaby lezli po strope, blechy skalaky pres postel skok na dalku a smrdelo to tam jako v zumpe. Petr dusledek neduvery v mistni vodovod nakonec utrhhl hlavu sprchy v dobrem umyslu se umyt. No ale na spani jsme meli jen 3h, tak co, vytahli jsme spacaky, odhazeli poveleceni na zem a sli spat. Misa v klidu, Petr s velikyma obavama probdel cele 3h.

Po probuzeni jsme zabalili vse cenne do batohu, do kapsy daly noze a dohodli se, ze kdyz se nam to nebude libit, tak uteceme.

V 1:30 rano bylo v islamskem meste Kargyl sychravo a hnusne, po ulici letaly odpadky a skucel vitr. Pocasi jako delane pro prepadeni. Hmm, uvidime.

K nasemu prekvapeni byl jeep pripraven, nas pruvodce v nem jeste spal se svym synem, který narozdil od nej umel alespon trochu ridit. O to vice nas prekvapilo, ze autobus jel spolecne s jeepem v 1:30 rano a ne v 13h, jak nam puvodne ridic puvodne tvrdil (jak uz jme rekli, Anglicky neumel). Ridici se zjevne znali, nakonec z naseho pruvodce bypadlo, ze ridic autobusu je take jeho syn. Drsna familie;) Obavy se

rozplynuly a my vyrazili na cestu v luxusnim jeepu. Neskutecne. Probozejici se krajina byla nadhera. Ledovce a vysoke hory, tzv. Upper Himalya, Zanskar Range, proste nadhera. Nase nadseni rostlo. V teto oblasti se musite porad nekde nahlasovat. Parkrat musel Petr vzbudit indicke vojaky, kteri hlidali tuto pohranicni oblast a zapsat sebe a Misu do knihy foreign visitors, kde je povinny se kazdy upsat (asi aby bylo mozno dohledat mrtve turisty:).

Prvnich 5h jsme jeli jen sami 2 s ridici, proste parada. Pote k nam nastoupil padumsky playboy (pozdeji zjisten) a totalni zvedavka. Porad na neco cucel a bral Mise z ruky cokoliv. Vsechno musel proverit. V aute to bylo uz lehce natesnane, ale co, porad lepsi nez bus nebo truck.

Po dalsich 4h jme dabrali 2 indicke studenty z Calcuty, kteri byly na vylete. Nastesti sedeli v 3. rade za nami, takze nam jenom funeli za krk (mistni air-condition:). Byly celkem fajny, dobre se s nimi kecalo a dost nam radili.

Po prejezdu Zanskar Valley Pass zacala priroda proste excelovat (viz foto). Ledovnce uplne ciste, azurove modre, azurove nebe, mizerna polni cesta. Proste parada.

Po cca. 11h jizdy jsme zastavili ve vesnici Rangdum. Puvodne jsme odtud chteli vyrazit na trek, ale zde jsme si to rozmysleli. 3 baracky, 1 stan a policejni stanice. Vse uprostred planiny obklopena horami. Pravda, nadherne misto, dokonce na dohled i budhisticka gompa, ale opravdu zadny obchod na doplneni zasob, jak sliboval zas. Lonely Planet shit.

Po 14h jsme konecne dorazili do Padumu, obtezkani dalsim spolucestujicim, klasickym 'tibetanem'. Ten sedel v prvni rade, takze na zaver, nase auto bylo ve 3 radach, 3, 3, 2. Asie;)

Diky spolucestujicim indum jsme se ubytovali v tzv. J&K Tourist Lodge, coz je neco jako statni ubytovna. Levne, ciste, hezke, sice bez teple vody, ale jinak bomba. Boduzel, jen na 1 noc.

Vybalili jsme a jali se hledat benzin do varice, který ma byt podle zasn. Lonely Planet k dostani uplne vsude. No, po zoufale hodine hledani a zjistení, ze jelikoz je benzin strategicka surovina a v pohranici neprodejny cizincum, jsme zacali zoufale skakat do cesty motorkarum na krasnych Einfieldech, protoze bylo zjevne, ze museji jezdit na benzin (dekujeme timto zakladimu vzdelani, i v Asii maji spalovaci motory na stejnem principu:)). Nakonce jsme sehnali 1/2 litru, takze hura, i na 56 oktanovy benzin muzeme varit na treku!

Misa se konecne najedla a konecne jsme sli spat. Jo, podle zasn. LP jsme meli byt v 1000m, no chyba se vloudila, realita byla o 2500m vyse.

Den 5, nakupy a hura na trek (20 km)

Podle zasn. LP zde pry nakoupíte vse. Predstavte si vesnici z westernu - dlouha ulice obkopena baraky (podle Misi kucy). Zde Petr prosel zachvatem vzteku, kdy malem nacpal LP do zadku nejbliži kravy a zklamáním - jedine, co bylo pouzitelne na trek byly susenky a indicke Maggi cinske nulde (pro objasneni, indecka prisada masala, cinsky napda Yummy). Koupili jsme 4 a protoze jsme nechteli vyhazovat penize za

ubytovani a tesili se do prirody, hned po jidne v 12:00, jiz tradicne v nejvetsim vedru, jsme vyrazili na trek. Misa 15kg batoh, Petr 20kg batoh. Jedna velika slast.

Prvnich 6km jsme to valili pro prasne ceste pro 4WD (bohuzel jsme doposud zadne nepotkali). Nakonec jsme se svalili pod sutr do stinu s rozhodnutim, ze dal JEDEME, ne jdeme (Misa to obzvlaste tezce snasela, tezky batoh delal svoje).

Zde zacina dulezita etapa naseho dobrodruzstvi - stopovani. Petr nakonec stopnul jedine dopoud prpjizdejici auto, vojensky jeep. Vzali nas az k nadherne gompe na utesu, kde nam objasnili komplet zaklady budhisticke viry tak, jak ji pojima bezny clovek a vseobecne, byli super. Jeden z nich byl dokonce nejvrchnejsi policajt pro tuto oblast;) To byla pulka trasy, co jsme meli tento den ujit.

Jen co jsme vylezili z gompy a tesili se na pokracovani prasne poute, stopli jsme dalsi 4WD, ktere zde jezdi jako taxi mezi vesnicemi (po pravde receno, po mistnich cestach nic jineho nemuze jezdit). Misa nasedla do jednoho jeepu, Petr do druhého a hodinu namackani s mistnakama razili do mesta Reru, kde mela koncit cesta a zacit pravy wild trek. Ridici jsme nedali kolik si rekl, Petr se ho zeptal, jestli se nahodou nezblaznil, dal mu 50 RS a sli jsme pry. Petr navigator.

Petr navigator = trable, znama to vec. Protoze jsme tento den urazili vice, nez jsme meli, Petr se rozhodl nadejit si jeste ty nejake kilometry do zasoby navic. Misa ochotne souhlasila, oboum nam uz lezlo krkem to vecne 'Do you like a horse?' Podle zasn. LP jsme se vydali po pravem brehu reky Tsarp. Sice na nas celou dobu rvali z protejsi strany mistni horsemani, ze jdeme blbe, ale my v domeni, ze nam nabizeji kone sli dal. Dokonce i pres zatarasenou cestu a napis NO. Take se nam to v zapeti vymstilo, po hodine cesty s nasimi dorbecky na zadech jsme zjistili, ze 300m cesty proste neni, asi ani nikdy nebylo. Proste jen skala a voda, 7a traverz.

Totalne nasr. jsme se vydali nazpatek. V tu chvili nam doslo, ze kone nam opravdu nenabizeli:(Vratili jsme se na druhou stranu, postavili stan a sli spat, totalne zniceni. Nejedli jsme.

Den 6, Reru - Surle alias zasn. LP (16 km)

V 6h rano jsme po vzoru konaku vyrazili do 400m vysokeho kopce, po levem brahu reky. S plicemi v krku jsme se vydrapali na vrchol a zjisili, ze jsme dostli tam, co vcera, ale po druhe strane. O to vice nas dostalo, ze se dalo jit i po druhe strane, akorat tak o 300m vyse, nez jsme to zkouseli my (a to po rovine). Prosim, vezmete kazdy kdo toto cte do ruky dlazebni kostku a vhodte ji do vylohy, kde prodavaji zasn. Lonely Planet:).

Od teto doby klasickou metodou nahoru-dolu jsme s obrovskou casovou stratou hluboko v noci dorazili do vesnice (mluvime tady o tom jako o vesnici, ale je to vzdy jen 1-x zborenin, nechapeme, co delaji v zime, -20?) Surle. Jo diky jidlu na ceste Misa uz nechce rizy;)) No more rice please.

Den 7, Surle - Marling (misto Tetha) (18 km)

Opetne brzy rano jsme vyrazili dal. Ceta mizerna, znackovana konskymi lejny, podel reky. Alespon ty hory okolo, ale to byla slaba zaplata na znicena zada od tezkych baglu a tezky dech v mistech, kde je o 10% mene kysliku, nez u nas doma. Stale jsme byly na ceste jedini, kdo si nesl batoh sam, resp. mel tezky batoh. Standardne se to tady totiz dela tak, ze kun nese to tezke a vy jdete na vychazku s fotakem a hulkama. Obzvlaste Misa byla jedina zenska, ktera mela batoh.

Nejen turiste, ale i mistni si poklepavali na hlavu, zda jsme normalni. Po otazce 'Horseman' a odpovedi 'No horseman, no money, no horse, I'm the horse' si stridave poklepavali na celo a zvedali palce v gestu fakt cool.

Kdyz jsme se jiz blizili k cili, nechali jsme se zblbnout mistnimi detmi k prechodu reky po provizornim mostu a tvrzenim, ze dal jiz neni most. Jelikoz jsme jiz jednou neposlechli, sli jsme s nimi. Zastrany fakani. Byly to kecy, do tedka nevime proc, o co jim slo. Nechali jsme se vytahnout na kopec 100m vysoky nakonec z nich vypadlo, ze most samozrejme dal je a po tom, co je Misa poslala do prd... a ja odmítl zustat u nich ve vesnici pres noc nas nechali na pokoji.

Vyhra alespon byla v tom, ze jsme spali na krasnem miste u reky s vlasni nudy plazi;) a ceta byla konecne bez hoven.

Den 8, Marling - Kargyak (14 km)

Rano jsme vyrazili po druhe strane, nez vedl trek podle zshr. LP. Slo se nam celkem fajn. Klasicka tibetska pustina, rozlehle plane, kameny, divoke hory a vodopady, reka. Ohromne vzdalenosti.

Nakonec jsme se dokodrcali na planinu, ktera vedla k mestu Kargyak, kde jsme meli spat. Cestou jsme zacali potkavat cim dal vice karavan prevazne francouzu v opacnem smeru. V nasem nikdo. Standardni sestavy turistu jsou 1 tlustoch, 2 kone, 1 guide a 1 horseman x pocet turistu. Proste silene kolony konu, mul a krokodylu.

Kargyak je totalni hnus. Nejvyse polozeno mesto zebraku v Zanskar Valle, 4100m vysoko. Zde jsme se poprvé setkali s brodenim reky, Reka zde vypada jako 2-20 silnych bystrin, deroucich se cestou necestou po planinach dolu, aby se zde napojili na megareku tekouci cestralnim udolim (Kargyak River).

To ovsem Petr netusil, kdyz dostal napad neplatit za ubytovani a spat za vesnici pod Tabu (budhisticke jehlany, postavene a) jako pomnik vyznamnemu budhistovi b) misto nejake dulezite udalosti v zivote vesnice). Nakonec jsme skončili ve sparach reky, hodinu jsme se brodili ven. Spali jsme s povdekem v kempu, kde nas uvitali vetou:"Pozor, mistni deti tady v noci kradou, dejte si vse do stanu". To nam rekl mistni horseman. Jak jsme jiz rekli, Kargyak = stoka znicena turismem.

Jo, zde nas dohnali v nasem smeru dva husty extremaci. Nejdriv prisel kun a mel na sobe pridelany 2 kola. Divne, rikali jsme si. Pak prisel chlapik s holcinou, majitele techto kol. Poznali jsme je, mijeli jsme je na ceste z Kargylu do Padumu. Frantici, jak jinak. Asi trenuji na pristi rocnik Tour de France:D

Den 9, Kargyak - Lakong (14 km)

Nadseni vyrazime. Dle zasn. LP je to 14km a hlavnim navigacnim bodem je 5300m vysoký skalni monolit Gumburanjun. Vypda co bys kamanem dohodil, ale je 12km od nas a cesta porad stoupa. Dnes jdeme az do 4470m, cca 300m stoupani. Tesne pod horou brodime reku širokou jako Berounka, boty mame uplne durch. Pak jeste nekonecne 2km do Lakongu po planine. Vzdalenost asi merili vzdušnou carou, tadyto je 4-kovy boulder kolem monolitu a pak po planine dal, standardne jiz proti vetru. Kolem nas uz jsou ledovce a 6000m vysoke vrcholy hor, moc krasne.

U planin bych se zde rad zastavil. Himalaje jsou nekonecne. Udoli jsou neskutecne rozsahla, vzdalenosti nekonecne. To, co se zda byt na blizku, je vzdy nekoli km daleko. Asi to dela ten cisty vzdych.

Zada boli a kycle skomiraji. Misa si sahla na dno a Petr uz skoro taky. Stan jsme postavili na planine pod Lakongem v 16h a zacali se psychicky pripravovat na tezký vystup do Shingo-La nasledujici den. Meli jsme obrovské stesti, jen co jsme dovarili zacalo desne prset. Hory opetne ukazaly, jak dokazi byt nebezpecne a zle. Byla zde jiz desna zima, 4470m uz bylo znat. O kysliku ani nemluve.

Den 10, Lakong pres Shingo-La do Chumik (14 km)

Rano jsme vstali v 5h a plni obav vyrazili. Prechod byl zahalen mlhou a vypadalo to na dest. O Shingo-La se rika, ze je dost nebezpecny, pokud vas zde chytne spatne pocasi, muze to byt naposledy. Jedna se o prechod do Great Himalaya casti pohori ve vyšce 4980m.

Vyrazili jsme a na zacatek si dali 400m vystup do base campu. Na jeden krok jsme potrebovali prumerne 2-3 nadechy, clovek ma pocit, ze se dusi. Nastesti jsme meli jiz vyskovou nemoc za sebou.

Po base campu nasledoval prechod ledovce, který zde nemel byt. Bez macek celkem sranda, obzvlaste ze pod nim tekla reka;) No a pak nasledoval ten pravý narez - vystup do sedla. Trval nam 3h a nakonec jsme tam stanuli: byla to bomba, za nami pohori Zanskar, pred nami a kolem 7000m vysoke Himalaje. Byla tam desna klada, tak jsem upalaovali dolu.

Cekal nas 400m sestup podél ledovce. Skoro stejna pakarna jako nahoru. Desne z toho bolely kolena a kycle, clovek se bal, ze zavravora a zhuci dolu do reky. Nakoc tezkó rict, co bylo horsi.

Petr uz dal nemohl, tak jsme to zapichli 10km pred puvodnim cilem na hnusne plosine plne hoven, konu, mistnaku a cizaku.

Den 11, Chumik - Paloma (18 km)

Cesta vedla nastesti porad dolu, i kdyz spis klasicky - nahoru-dolu. Slo nam to celkem rychle, blizila se civilizace, hranolky a cola:).

Poslednich 6km jsme bouldrovali po gigantické morene, strasne unavne, oba nesryt obdivujeme kone, jak tadyto mohou zvladnout s nakladem. Nepochopitelne. Pouceni

z brodeni a mokrych bot jsme se vzdy prezuli do sandalu a reky brodili s vidinou umyty smradlavych nohou. Nakonec jsme dorazili do uchvatneho kempu na kraji hor, s pruzracnum potokem uprostred a travnatou plninou bez hoven. Radi jsme tam zustali, do kence treku to mame pry jen 2,5h, tak co. Trochu vegac. Cola, cokolada, susenka. Mnam.

Den 12, Paloma - Manali

Ceka nas neuveritelna cesta, jeste o tom ani nevime. Puvodne jsme meli v planu dorazit do cile treku, Darcha, cca. 6km. Sli jsme po prasne ceste, kterou zde indicka vlada budu je, v roce 2009 ma byt propojena Dalsha s Padumem, bude to megastavba. Museji provrtat nejakou horu, ulet. Skoro jako kdyz cinani staveji prehradu na zlute rece.

Cetou stoupujeme nakladak plny mistnich delniku, co staveji silnici. Jedeme s nimi na korbe a je celkem prca. Pomoci jednoho vojaka se dostave s nakladakem az za Darchu na hlavni cestu mezi Manali - Leh.

Zde nas vysadili a my cekame na spoj do Keylongu a potom si chceme vzit bus do Manali. Po hodine cekani jsem to jiz nevydrzeli - stale nic. Vzlai jsem tedy batohy na ramena sli smerem na Keylong. Po chvilce se nam podarilo stopnout nakladak, který mel namireno do Manali. S radosti jsme naskocili a v te chvili asi uplne zapomneli na zkusenosti z Cimy.

Na korbe jiz vegacovala rodinka otec-syn-syn-dcerka, znacne zapachajici a osunteli. Pravdepodobne jen chudsi cas poulace, ale fajn. Misa mela super napad nevystoupit v Keylongu, ale jet pres hory az do Manali. Nu coz, Buh vi, jak bysme se tam jinak dostali.

Cesta na korbe bylo shia-tsu v praxi. Sedeli jsme na baglech a obcas nads kocili az metr, kdyz nakladak preficel vetsi diru. Silena drncacka, 154km. Proste ulet. Jeli jsme to 7h. Prujezd pres pohori do Manali byl uchvatny. Prechod z vysusenych skal do zalesnenych udoli, plych orlu a vodopadu byl nezapomenutelný, stejne jako jizda v mracich.

Tesne pred Manali jsme se znenadani zastavili. Vedeli jsme, ze u Manali doslo k sesuvu pudy jiz z drvejska, takze nas zas az tolik neprekvapilo. Horsi byl ale duvod zastaveni. Sesuv se puvodne zastavil v jedne ze zatacek. 10 minut pred nami zatacka povolila a sesuv sebou strhnul minibus plny lidi o uroven nize. Kameny pohrbily vsechny spici pasazery. 7 mrtvych. Zastavili jsme spise kvuli piete, nez z duvodu hroziciho nebezpeci. Dopravu jiz ridili vojaci a my dekovali Bohu, ze jedeme nejdrsnejsim z off-roadu - mistnim nakladakem. Ten nakonec v poradku projel sesuvem i vodopadem bahna a dopravil nas do Manali, v cca. 19h. Zase po nas chteli majlant, Petr je odpalkoval a dal jim polovicku, tj. 156km pres hory nas kazdeho staly 100 RS.

Nasli jsme si pokoj hned u nadrazi taxiku a sli spat. Za 200 RS to celkem uslo, ciste, horka voda.

Den 13, Manali

Mysleli jsme si, ze se vyspime. Ovsem hotel je humus, papirove steny, rvouci kompresor a chrchlajici spolubydlici. Rano jsme se sebrali a nasli si za stejnou cenu snad lepsi hotel. Nas zamek se nevejde do petlice, tak nas snad uz nevykradli. Uvidime.

Konecne zaciname jist.

Zaver

Himalaye jsou drsne, obrovské a krásné. Dívky na pohled i na chuť, těžké na trek s batohem. Bez průvodce se da, ale cokoliv těžšího je hazard. Nas trek mel 113km, v živote bychom nerekli, ze to ujdeme a jeste s nakladem, ale da se. Oba jsme si sahlí na dno, bojovili s vysokou i nedostatkem kyslíku. Za celou dobu jsme snedli 4 cínské polevky, 1/4kg muslí, gulasoku, cesnečku, 4 cibule a spoustu cesneku. Par susenek a cukr. To je vse. 2x jsme jedli u místnaku. Oba máme o spoustu kil mene, ale urcite i o spoustu svalu vice. Bolava zada, rozedrane nohy, rozpraskane rty. O výšce nad 4000m už víme sve, každopadne tam ale desne rozpraskaji rty a porad teče krev z nosu.

Oba víme jednu věc jiste - podobně dobrodružství již nikdy dobrovolně nepodnikneme. Chození s 20kb baglem v horach je větší extrémně náročnou a pokud do toho někdo chce jít, at jde. Radi se podělíme o zkušenosti.

Oba jsme pyšní na to, ze jsme v Himalayich nejen byli, ale dokonce je presly.

Tak to je vse, co jsme doposud prožili. Jídlo je to fajn, připadáme si jako nazpatek v civilizaci. Průjem jsem zatím nemeli, i když jíme kde a co se da, asi to bude tím, ze jsme na severu, porad jeste v horach. Vodu pravidelne čistíme, jinak jsme zatím museli bastit jen Valetol na hlavu a Paralen na vysokovou nemoc.

Planujeme jet do Kullu Valley a dal, chceme vymenit zsr. LP Trekking za klasickou zsr. LP Northern India, abychom vubec vedeli, co a jak dal.

Zdravíme všechny doma a těšíme se na vas. Budha je zatím s nami a spulka osudu se porad toci, nemusíte se o nas bat.

Hulajlama not in tady

14. - 17. den

Nazdarek,

tak vas zdravíme ze sídla Dalajlamy, meste McLeonganj, které se nachází 600m, nad mestem

Dharmasala. Bohuzel, Dalajlama tady není, takže ho nemůžeme ani pozdravovat, jak jsme slíbili

Dedkovi, ani ho osobně videt. Jeho rezidence je ale každopadne moc hezka a místní

gompa (klaster)
ukazkova.

Pocasi nam moc nepreje. Presunuli jsme se do oblasti, do ktere zasahuje monzun a tak tady porad prsi nebo jsou vsude mraky. Jinak by tady al byly luxusni vyhledy dolu do udoli. Oproti horam je tady vsechno uplne zelene, normalni prales, po stromech lezou opice a vzduchem se prohani nadherni sokoli (rozpeti 2.8m, zprovu jsme si mysleli, ze jsou to orli).

Na cestu jsme vyrazili brzy rano po tom, co mel Petr celou noc totani prujem a skoro jsme se rozhodovali, ze vyhodime 400RS z okna a pojedeme jindy. Frekvence byla kazdych 30min a asi slo o standardni cest.prujem, tj. kazdy krok byl s pocitem 'copak jim asi kde poseru:')) Nakonec ale kratka dieta + smecta + voda + banany pomohla a Petr posral jen asi 20 zastavek, kde autobus stavel:) Misa je, kupodivu, v poradku. (pozn. posral je zde uvedeno umyslne, pokadil by bylo moc jemne slovo).

Hned po prijedu (12h sockou po totalne znicene polni ceste mistami vyspravene asfaltem, opetne na par mistech propadle pekny kus dolu) jsme vyuzili sluzeb nadhanecu a bydlime v super double za 150RS s vyhledem do udoli (no, vzhledem k mrakum mame vyhled jen vyjmečne). Celkem sranda je to, ze stejne jako se v Cine chteli s Petrem fotit vsechny cinanky, tady to chteli mistnaci s nami obema:). Uz pozujeme na takove spouste fotek, ze z nas budou nejznamejsi turisti v Indii:))

Tibetani, co zde nasli druhy domov, jsou super, vetsinou cistotni a usmevavy. V knizce pisou, ze je to tady jako druha Lhasa co se tyce turisu a je to pravda. Jedna bila nebo japonska huba vedle druhe. Mame pocit, ze tak, jak vzali Tibet utokem Cinani, tak to tady delaji turiste. Dokonce jsme uz provedli jeden nakup, i kdyz jsme chteli az v Delhi pred odletem, a usmlouvali desnou slevu; ze 750 na 200:)

Kazdopadne, dostavila se cestovatelska nuda. neni tu co delat, akorat vyhazovat penize z okna a to nas ani jednoho nebavi. Puvodne jsme uvazovali o presunu cca. 350km nize do mesta Simla, ale vzhledem k tomu, ze tam jede zase jen mistni socka a porad prsi, tak s ohledem na

bezpecnost na to
kasleme. Uz jsme videli spoustu smrtaku kvuli sesuvum a znovu do hor se bojime.
Kdyztak se tam
vratime vlakem z Delhi.

Celkove vidime Indii prozatim nejnize ze vseh zemi, co jsme procestovali. Snad se to
zlepsi,
dame si kulturni sok v Delhi a kdyztak budeme utikat jinam. Zitra odjedeme do Delhi,
pojedeme
pres noc TURISTICKYM autobusem (tj. zadna korba nakladaku, jeep, mistni rachotiny
atd.), zkusime
si tam najit bydleni, chvilku tam setrvat a podivat se do Agry (zlaty palac) a Jaipuru
(hlavni
mesto Rajastanu). Planujeme to udelat formou dennich vyletu vlakem. Jednina vada
na krase je,
ze v Delhi bude 40 stupnu a silena vlhkost, ale pred 2 roky v Bangkoku jsme to
zvladali, tak
uvidime. V nejhorsim pripade vyrazime do te Simly.

Zatim se loucime a ozveme se pozdeji, az bude zase co psat, kazdopadne zatim nuda,
hnus, bus.
Namaste a na videnou

Petr & Misa

Delhi - treti svet nebo nam jen neco unika?

19. - 21. den

Namaste,

tak zdravime opetne z naseho tripu po Indii. Posledne jsme psali, ze vyrazime do
Delhi, abychom dosahli alespon nejake zmeny a vytrzeni ze stereotypu.

No, nakonec jsme vyrazili jeste ten den, co jsme psali, dost na rychlo. Melo to jediny
duvod - hromadny najezd zebraku do sidla Dalajlamy a tim padem i nastupu
nesnesitelneho otravovani a podbizeni se; proste humac nejevetsiho razu. Koupili
jsme tedy listek tzv. De-Luxe busem do Delhi a v 19:30 (misto planovaneho 18:30)
jsme vyrazili. Bus nas stal 400 RS a opravdu za to nestal, lepsi jet mistni sockou, nez
turistickym specialem. Proc? Za prve, drnca a nepohodlne to je stejne, nikdo vam
nelze, kdyz si kupujete listek (chteli jsme misto nekde uprostred autobusu, ale
nakonec jsme zustali, jak jinak, na zadni 5-ti lavici spolecne s mistnakama) a za
druhe, platite cenu, ktera odpovida kvalite, ne jako v nasem pripade zavr. turist busu.
Rada pro nasledovniky - zasadne jezdete normalni mistni dopravou a nenechte se
nalakat na kecy o spec. luxusnim autobusem s air-condition, ktery je rychlejsi, lepsi,
atd. Jo, jen pro zasmati - predstavte si, ze si koupite listek do air-con autobusu a na
druhe strane listku je napsano, ze v pripade nefunkcnosti AC vam spolecnost penize
nevrati. Jak vubec muze takovato firma fungovat?

No nic, do Delhi jsme dorazili rano, jak bylo slibeno. Uz asi ani nema cenu zminovat, ze ridic jel s busem jako magor po na prvni pohled dalnici, ale podle pocitu zase polni ceste a ze jsme oko nezamhourili. Pouceni cislo 2: jezdete radeji pres den, v noci se stejne nevyspíte;) Hned po prijedu jsme nasedli na cyklo-rikshu a za 40 RS (pekne nas natahl mrcha) jsme vyrazili k mistu, kde melo byt podle rady jednoho Inda z Kashmiru dobre/levne ubytovani. Vubec, tento Ind byl super. Sedel pred nami a nestesti byl ohleduplny a nesklopil sedacku, jinak by Petra rozmackal. Ale sranda byla, jak jsme se seznamili. Petr se jako obvykle pustil do reci se spolucestujicimi v jeho okruhu. Pred Misou sedel typek z Izraele a Petr s nim zavedl rec o nabozenstvi. Nakoce se dostali k Hinduismu a k rozporu s kastami. Ten typek tvrdil Petrovi, ze lidi jsou v Indii v kastach proste happy a ze kdyz se narodi uplne na dne, tak jsou proste spokojeni, ze se rozplacnou nekde uprostred chodniku a zebraji. Pro nas Evropany dosti nepochopitelne, ale ten ziduch to podal tak presvedcive, ze to Petr skoro zbastil. No, ale nedalo mu to, tak se zeptal toho Inda pred nim. A tady zacala sranda. Ind, jelikoz je neposlouchal, se nejdrive nechal uvest do problemu, pak se mu roztahl usmev od uchu k uchu a rekl: "Well, I'm muslim so I'm not pretty sure about...":))) Z toho plyne ponauceni cislo 3: ne kazdy Ind je Hindu:D Kazdopadne Ind totalne rozvratil zidovy predstavy o tom, jak jsou zebraci happy se svym zivotem a jak se samozrejme s radosti podrizují svym kastam. V souhrnu - mladi Indove na kasty uz prdeji, funguji stejne jako u nas, = kdo je schopny, ma se dobre.

Delhi na nas ze zacatku zapusobilo jako mesto s totalnim zmatkem v dobrave, prelidnene, ale ne tak smradlave, jako thajsky Bangkok. Spousta cyklo-rikshu (CR) se mota spolecne s moto-rikshi (MR), auty, autobusy, kravami, konmi, lidmi a motorkami. Na cervenou se jezdi stejne jako na zelenou a se smery si tady nikdo nelame vubec hlavu. Proste kazdy jizdni pruh je obousmerny, specielne pro motorky, CR a MR. Po pravde receno, prvni zkusenost byla dost desiva, nas CR nas vezl skrze krizovatku v protismeru mezi auty, mysleli jsme si, ze je to nase posledni hodinka. Nic se nam ale nestalo a pozdeji jsme pochopili, ze tento system dopravy je zde vcelku vzity a prozatim jsme nevideli zadnou nehodu, takže asi i bezpecny. Napr., vzhledem k tomu, ze zde neexistuji prechody pres ulici, jediny ucinny mechanismus, jak se dostat na druhou stranu, je pockat, az nepojede zadny autobus nebo kamion, proste skocit do vozovky a s rukou vztycenou v mirovem gestu oproti prijizdejicim autum se proplest. Jen pro ilustraci, mluvime o silnici velikosti prazske magistraly u Muzea, kdyz maji auta zelenou:D

Na pozadovanem miste jsme bohuzel doporučovany guest house nenasli, ale pozdeji jsme prisli na to, ze to bylo nasi chybou. Ponauceni cislo 4 je, ze ne kazdy Ind musi kecat. Misa si drepla na lavicku a Petr vyrazil hledat ubytovani. Vyuzil sluzby nadhanece, coz celkem prijemne zkratilo cas, a po projiti asi 6-ti hotelu a neskutecnem smlouvani ukecal nakonec pokoj s pseudo AC za 300 RS/den z puvodnich 700:) I o cene ubytovani se da smlouvat, coz jsme doposud nevedeli.

Hned po ubytovani jsme vyrazili obhlednout teren, bylo preci jen poledne a tak se uvrhli ve zmatek, který tady panuje. Celkem 3x jsme se nechali dotahnout do soukromych tourist office, kde jsme je po chvili vyfuckovali a s protazenými obliceji je nechali byt. Potom uz jsme se nenechali nikam dotahnout a sli po vlastni ose, kazdeho otravu poslali zatim v ramci slusnosti nekam a valili si to mestem.

Shrneme-li první zážitky z města, tak je to smrad, hluk, smog, bordel, spina, otrápané lovcí cizince, celkem uchazející jídlo, vedro.

Včera jsme vyrazili po vlastní ose po památkách. Naslapali jsme cca 30km, ale stalo to, alespoň něco, za to. Vlezli jsme do památky, která se jmenuje Red Fort. Zde jsme pochopili, co znamenala Imperiální vláda v Indii a co za sebou zanechala. Nadhernou oázu klidu, trvanatých plání a hradeb od okolního světa s uklizenými cestami, tichem a jen a pouze turisty okolo. Většinou neuvěřitelná v Indii. Restaurace zde byla přijatelně drahá, varili super basty a byl zde klid, to je to hlavní. Nadhera, určitě se tam ještě vrátíme, hlavně pro ten klid. Potom jsme se vydali do nejbližšího opaku, nějaké silné město, ani jméno nevíme, hned vedle pevnosti. Nakonec jsme to nechali být, smrad, hluk, dotěrní místní a nakonec ještě požadavek na zaplacení vstupného za to, že máme sebou fotoaparát! Prostě vrchol. Potom jsme pokračovali podél řeky dál k dalšímu městu, která je ale v dost špatném stavu, kolem památníku Gandiho k památce Indira Gate. Ta je uchvatná - něco jako výtečný oblouk v Berlíně, obrovská brána, památník Indickým vojákům, uprostřed travnatého náměstí. Až na ty otrápané děti a zebračky to tam bylo krásné. No a potom jsme zase po vlastní ose vyrazili domů, úplně zničení. Jestli jsme si večer koupili na nádraží lístek do Agry, kam ráno zítra podívat se na div světa, Taj Mahal. Máme jen jednosměrnou jízdenku vlakem 2. třídy, abychom se mohli nazpět vrátit hned, jak se nám bude chtít. Je to tam pryč humác, tak uvidíme, Petr je hlavně zvědavý na jízdu vlakem, co tady vybudovali Britové. Alespoň nějaký vrch:)

Dnes už je to 3. den, co hnijeme v Delhi a je to tu fakt ulet. Včera jsme behali po památkách, zítra jedeme do Agry a pak ještě 9 dní do odletu. Bože, co tady budeme dělat s časem? Silenost už nás jima. Indie je opravdu země, kam už asi nikdy nepojedeme. Přirovnání je jednoduché - Indie je bezesporu zemí třetího světa. Zemí přeplněnou lidmi, nedokonalou administrativou a zemí plnou problémů. Absolutně zde chybí nádech novodobé architektury a technologie. Na lidech je zde vidět, že jedinou zábavou je zde kino a videoklipy. Možná nám jen pořád něco uniká, nebylo by se čemu divit, přeci jen jsme v Indii jen krátce, ale podle toho, co víme, soudíme následovně:

- na severu (Ladakh, Jammu&Kashmir, Zaskar) existuje díky Buddhismu v lidech čistota stejně jako kolem nich. Jsou milí, přátelští, ale nevězli, a vází si navštěvníku dle pravidla Host do domu, Bůh do domu.

- níže, v Manali a zde v Delhi, je lidí jako maku, Hinduismus zde převládá a v uvážování lidí je stejný hnus, jako v prostředí, ve kterém žijí. Za vším vidí jen zisk a to, že díky jejich chování bude Delhi vždy jen a pouze místem pro krátkou zastávku před Himalájemi nebo jihu Indie - prostě taková zastávka na půl cesty, si buď neuvedomují, nebo jim to je jedno.

- existují samozřejmě i výjimky, ale těch je jako jehel v kupce sena. Lide zde v principu nejsou určitě zlí a útoční, ale kontrast mezi západní a východní kulturou je tak markantní, že jejich i sebelepší úmysly jsou po pár dnech prožitých tady marnými pokusy, které v zásadě musejí končit neúspěchem a nepochopením na straně navštěvníku města.

Do konce pobytu planujeme jeste par jednodennich vyletu, ale Petr to spise vidi na sezeni u Internetu, studia Cobolu a vegeteni, které nemusi. Nic jineho se tady bohuzel moc neda delat.

Zdravime doma a uprimne se tam moc tesime
Petr & Misa

Delhi - jak to vidi Misa

Ahojky vsem doma:))))

Tak uz travime treti den v Delhi a je to tu pekna nude. Peta dokonce uvazoval o posunu letu, ale je to dost drahe a tak jsme to zamitli a budem muset vydrzet. Zitra se chystame na denni vylet a doufame ze zlaty palac bude stat za to. Jedem vlakem a tak to jednou snad bude bez hopsani a smradu z vyfuku.

Bydlime na celkem fajn miste, v hotelu, který Peta usmlouval z 700Rs na 300Rs, uz je v tom celkem zbehly. Mame tu vetrak a radoby klimosku, kterou stejne nepoustime, protoze dela hluk který se neda vydrzet. Taky tu mame zachod a sprchu, coz neni vzdy obvykle. Je tu celkem fajn personal a vytah, bydlime opet skoro az nahore a tak me to s batohem na zadech celkem potesilo.

Schodli jsme se na tom ze Indie je opravde zeme tretiho sveta a nase predstava, ze hlavni mesto bude trochu modernejsi nas opustila. Nebo my jsme zatim zadnou moderni cast mesta neobjevili. V centru Delhi stojí jedna sklenena budova, dve vysoke budovy (hotely), uprostred je veliky park plny ruznych pobudu a zebraku. Take je tu vsude rozestavene metro, které je ovsem v mape zobrazeno jako funkčni, se spoustou stanic. Puvodne jsme si mysleli, ze to bude nas zpusob dopravy po meste, haha.... Take autobusy jsou tu moc zabavne, nikde neni uvedeno kam jedou a nikdo vam tam nerozumi a tak zatim chodime pesky. Taxikari jsou tu vetsi zlodeji nez u nas a je lepsi se jim vyhnout. Indove jsou tady dost otravni, tedy když se vas nekdo na ulici zepta, odkud jsi, jak se mas, vem nohy na ramena a delej ze nerozumis. Znamena to ze te bude vlacet do sveho obchodu a cpat ti neco, co vubec nechces. Vetsina tehle otravu si mysli, ze kazda bila huba ma narvany batoh penezi a jeste se nastve, když jim nic nedas, nebo nic nekoupis. Takze se ti bezne stane ze hledas obchod s telefony a misto toho te dovlecou do obchodu se soscama a to pekne mastnejma. Peta byl zezacatku dost duverivy a tak jsme stravili nekolik hodin v takzvaných radoby turist. informacích, kde nam cpali jak nam naplanuji cas a nutily nam jejich nehorazne drahe vylety. Ja nevím proc, ale jsem vuci Indum dost neduveriva a moc mi nesesdnou, samozrajme ne vsichni jsou otravni, ale ve velkých mestech je otravu az moc. Peta se mnou ze zacatku moc nesouhlasil, ale ted uz mi dava ve spouste veci za pravdu a uz si nemysli, ze kazdy Ind je pratelsky a bezelstny.

Take tu nexistuje zadny velky obchodak, zadne bezne portaviny, elektroniku koupíte jen na ulici a vyber je nulovy. Koupíte tu jen suvenyry pro turisty (nektere kousky jsou moc pekne) nebo cinske zbozi dost mizerne kvality, takže Petova predstava, koupit si zde notebook za vyhodnou cenu se pomalu rozplynula a presla do pouhe fantazie.

Bydlení v Dili mi připomíná cikánské gheto. Lide se tu oblekají do barevných oblecků, vesi na sebe různé četky, chlapi si barvy vlasy na zrzavo henou (vypada to desně), bydlí v radoby zdených chysích (ne moc čistých), na ulicích se valí odpadky a mezi nimi je to same kravské lejno.

Porad vás někdo otravuje a něco vám cpe a k tomu se urazí, když nemáte zájem.

Jídlo je tady celkem fajn, je tu dost velký výběr a také restaurace je jedno z mála míst, kde vás nikdo neotravuje. Take jsme tu objevili McDonald a s velkým nadsením jsme si objednali kureci hamburger, pak následovalo velké zklamání, něco tak hnusného a palivého, bez masa, jsme ještě nejedli a Peta ani nedojedl :(Já jsem nyní zvolila strategii italských jídel a zatím se mi dari a prujem me úspěšně miji. Taky když má člověk štěstí může narazit na nakou tu specialitu z brambor (mnam) , ale většinou to pali.

Take už jsme vyrazily po památkách, já jsem si stále stěžovala, že od té doby, co jsme odjeli zhor, vydlím jen ty jejich hrozné kuci, "už mne to přeslo" aspoň pesky už to absolvovat podruhé nemusím. Červená pevnost je opravdu krásná a stojí za vidění a Indická brána je taky opravdu monument k zhlédnutí, jinak to stojí za prd a akorád nás z toho bolely nohy. Ale ještě jsme neviděli vše. Take jsme měli nápad, podívat se do mesity, "tam už mě nikdo nedostane". Nejen že se tam z každé bílé huby snaží vymámit prachy, ale ještě se tam tlačíte se spoustou různé luzy obklopené zebračky bez končetin. "Byl to fakt des" nakonec jsme ani nesli dovnitř.

Pocasi tu taky za moc nestojí, je tu dost dusno a odpoledne taky dost vedro, porad se potíme a tecem jak nanuk. Stále nás tu něco ozírá a naše nohy stojí za to, jako by se nabízelí nake te infekci a plisni :)))) "nani to tak hrozné". Ale nejhorsi je tady ta nuda, není tu skoro nic ze západního stylu zábavy a když tu chcete najít klid, znamená to zavřít se do kavárny a nebo do hotelu. Jaklize si myslíte že si sednete do parku a budete vegacovat, jste na omylu. Behem minuty se na vás sesipou místní otrapové a nedaj pokj, dokud to nevzdáte a radši neodejdete. Stále po vás někdo chce prachy, nebo vám něco cpe :(

Tak to je zatím asi vše, jsme v pořádku a zase se ozvem :)))

Pa Misa & Peta

PS: moc se těším na zelvy a jsem zvědavá jak vyrostly.

Do odjezdu jen 2 dny!

Nazdarek,

omlouvám se za odmlku (sorry Lindo) a popisu, co se stalo od výletu do Agry.

První tři dny bych popsal asi takhle:

ouuuvej.....prrrrrrrrd.....sssssmmmmmmmrrrrrrrrrsstt.....zachod :)

Dalsi dny jako:

38.5.....000ouvej.....40.7.....jeeejda.....37.0 konstantni :(

Proste, mame oba s Misou problemy jak strevni (Endiaron se s tim zda se uz popral), tak i telesne teplotni (jsme teplousi :)). Stridave mame oba horecky a je nam blbe, jindy to zase jde. Nad vodou nas drzi blizici se odjezd, i kdyz 10h cekani na letisti v Moskve bude asi posledni hrebicek do rakve :). Ba ne, tak silene to zase neni.

Dnes je patek, 27.8.04. Po vecerejsich nakupech darku (ktery me skolil az k 38 stupnum) jsme dnes, obcerstveni spankem, vytrazili do ZOO. No a jelikoz uz vime, kolik budeme potrebovat kde penez (zaplatil jsem hotel in advance a stejne tak i nedelni odvoz taxikem na letiste), tak jezdim riksama (motorovyma). Ted je tady desne vedro, takze s chozenim to neni moc dobre a navic, po prujmech na to uz stejne nemame naladu. Ja se hadam s kazdym riksakem, s temi, co jsou 'cviceni' spec. na turisty, tj. cekaji pred hotely a atrakcemi, umeji dobre Anglicky a jsou to vsi zlodejsky) obzvlaste, ovsem ponekud tvrdeji:

J:"How much?" - za 3.5km

R:"60 RS"

J:"Are you insane? Is this A/C luxury car or what? No more then 15 RS!"

R:"50 RS? The road to .... is closed so you must go all around Delhi, Sir.."

J:"That's crap mate! I know that you're trying to cheat. 15 RS I said."

R:"40 RS? I have 2 children at home and my wife is an invlid person..."

....

....

J:"Do you think that I have a bag full of dollars? 15, deal or not!"

R:"Not possible, Sir."

J:"Perfect, I'll get anyone else...."

Pak vas tenhle typek jeste nahani a jede za vami s riksou a porad: "Za 15 to neni mozne, 15 kazdy, to jo, ale jinak ne, benzin je moc drahy.... Nebo za 20, ale vezmu vas predtim do 2 obchodu...."

To uz mi dochazi trpelivost. Mit granat, tak mu ho tam hodim, mit savli, tak ho s ni propichnu. Jedina cesta je ho ignorovat.

Za chvilicku prisvisti konkurence (vladne tay zakon trhu) a za max. 20 RS odjizdime, popr. nasedneme a donutime ridice pustit taxametr. V prumeru ale platime 50-100% vic, nez je podle taxametru, vetsinou ho nechteji pustit a trvaji na domluve predem. Potom, co se dohodneme, tak ho stejne pusti (jezdit s vypnutym je tady nezakone) a pak je videt, o kolik nas oskube. Napr. dnes rano (bylo to celkem daleko) jsme domluvili 50 RS (puvodne chtel hcipak pred hotelem 150) a podle pocitadla to bylo 25.

No, nebudu odbocovat. ZOO melo zavreno. Zastrana zkurvna debilni Lonely Planet :(Ty kreteni tam nenapsali, ze v patek maji zavreno, dokonce tam je vyslovne napsano, ze maji otevreno kazdy den! No pravda, knizka je 13 let stara :(, ale cedule, co to pred ZOO hlasa, vypada tak na 50 let veku.

Tak jsme vyrazili hned za roh a za 100 RS na hlavu sli do Quila, zriceniny mogulskeho

palace. Moc hezke, mogulska architektura ma opravdu neco do sebe.

Pak jsme metodou krok-sun-krok ve 12h v poledne (nase klasika :) vyrazili do Hanuyan Tomb, který byl kousek od zrceniny. Je zde pochována celá rodina Hanuyanu, mogulských vládců kolem r. 1500. No a představte si, stal tam malý Taj Mahal! A za 5 USD na hlavu jsme ho mohli celý projít, prosmejdit, atd.! Normálně, takhle hrobka byla postavena 200 let před Taj Mahalem a vlastní Taj Mahal vypadá jen jako zvětšenina tehle hrobky. Fakt bomba, moc hezke a vstup za to určitě stal (jsem rád, že jsme neplatili za Taj Mahal 700 RS na hlavu, za tolik to fakt nestalo).

No a pak jsme vyrazili do McD na chicken burgera a zmrzku a hned potom na Main Bazar, Misa na nakupy, ja na net:).

Takže, v souhrnu, jsme v pořádku, možná si domu přivezeme nějaké parazity (doufám, že je u nás budou umet zabít), máme jen dohasínající průjem a teploty, ale jinak fajn. Zítra chceme do ZOO, zabalit a v 1:00 v noci nás bude čekat taxi a hura domu!

Moc se na všechny těšíme, přiletíme 29. ve 20:00 (pokud Rusové nespádnou :) a oba máme až do úterka volno. Určitě se ozvěme a srazíme se, mám tisíce fotek na digitalu, rádi bychom uspořádali malé grilování buď u nás, nebo u někoho z kamarádů, já vezmu projektor, vozereme se a shlédneme fotky! Už se nemůžeme dočkat lidicky až vypadneme z tohoto hnoje :)

Petr

Hura do Agry!

Ahojky všem,

dnes píšu sám, i za Misu. Dva dny jsem měl těžký průjem (ted to snad řeší Endiaron) a horečky kolem 40 stupňů, ted je pro změnu špatně Misa a má teploty. Pevně doufám, že nebude mít tak desný průjem, jako jsem měl já;)

Takže, kde jsem to skončil? Jo, těsně před výletem do Agry, jo jo. Takže, jak to bylo dál?

Do Agry jsme odcestovali skoro dle plánu v 5:30 ráno rychlíkem, na který jsme si zakoupili dva dny předem lístky. Musím říct, že cestovat tzv. Sleeper Class je naprosto bomba. Na čínské vlaky to sice nemá, ale je tam také luzko, resp. lavice, která se dá dát do horizontální polohy a to tak, že na konec spí 3 lidé nad sebou. Vzhledem k tomu mohou také sedět jen 3 lidé vedle sebe, což znamená neskutecný komfort při sezení, žádné tlaceni. Prostě bomba. A to hlavní - nehází to! Odjezd začal sice 60 min zpozděním, ale jsme v Asii, tak co si budeme povídat;)

Agra je nádherná. Hned po výlezu z vlaku jsme začali nesmlouvavě nasazovat cenu za odvezení za Taj Mahal - je to tam zadarmo. Za 4 RS jsme sehnali chlapíka a ten nás tam odvezl. Taj Mahal je jedním slovem nádherný. První krásná památka, kterou jsem v Indii viděl. A vlastní Agra nás velice mile překvapila. Spousta památek a

clovek si na chvili pripadal, ze snad neni ani v Indii - skoro nikdo nas neoxidoval. Skoro neskutecne, vzhledem k tomu, ze jsme byli v miste jednoho z divu sveta, ne?

Do vlastniho Taj Mahalu jsme se nakonec rozhodli nejit. a) jsme videli podle fotek, ze to za to nestoji, b) jsme ho videli perfektne ze zadu a z vrchu z jedne strechy a za c) nam 800 RS za vstup pripadalo zlodejsky moc za pruchod zahradou. I tak jsme ale odjizdeli spokojeni.

Dale jsme se vydali k Red Fort (uz zase?), pevnosti obrovskych rozmeru, do ktere jsme nakonec nesli. Jelikoz jsme nemeli koupenu zpatecni jizdenku, tak jsme radeji pospichali na nadrazi. Bohuzel se nam nepodarilo najit riksaka, ktery nas vezl na misto a ktery tam na nas mel cekat, takze jsme mu nemohli zaplatit a pronajali si tedy jineho, ktery nas hodil na nadrazi. Celkem nas doprava vysla na 80 RS za cely den, celkem bomba, dost jsme uvazovali o tom, ze se do Agry prestehujeme z Delhi a zustaneme tam az do odletu.

No, listek jsme koupili bez problemu (65 RS 2nd class general), melo nam to jet za 15min, tak jsme zustali na nadrazi. A to i dalsi 2.5h, kdy mel vlak zpozdeni. Nakonec jsme se do nej nahrnuli a podle rady jednoho chlapika (po dlouhe dobe naprosto bezelstna rada, bez touhy nas okrast) jsme vlezli do Sleeper Class a chteli si priplatit kolem 100 RS z General tridy na 2nd Sleeper. Zanedlouho prisla pruvodci, a chtela po nas nevidanych 596 RS!!! Krava jedna zasn. normalne nas chtela okrast, pry ze jesli jsme ve financni nouzi, tak nam to da jen za polovicku, ale bez listku. Misa to dost spatne nesla a ja byl moc mekky - nechali jsme se vyhodit. Misa potom jeste peknou dobu nadavala jako straka na zasn. Indii a pruvodci a vubec vsechny lidi. Chteli jsme se dostat do General tridy, ale byla totalne zasekana lidmi, lezeli a stali vsude, na podlaze, mezi sedackama, zebrali, luza, hnus, spina, smrad; proste odporne. Takze jsme z vlaku vypochoovali a ten typek, co nam radil s tim doplatkem, nam pomohl najit misto v General tride v jinem vlaku, ktery byl take zpozdeny, ale nebyl to rychlik, a jel zaroven.

Chvili jsme to tam vydrzeli, ja mezi dvema hnusakama zebrakama s humusakem pod nohama a Misa naproti mezi 4 seschlyma spinavyma babama. To jsem zase nevydychal ja, capl Misu a sel do Sleeper s tim, ze pokud prijde zase tak vycurany pruvodci, ze mu rozbiju hubu, vyhodim ho z okna a zavolam na nej policii. Zde jsme nasli prazdne cupe, ktere jsme nakonec sice nesdileli sami, ale spali jsme celou cestu nahore na lavici, takze jsme byli uplne happy. Stalo nas to na priplatku jen 124 RS a pruvodci byl super chlapik.

Uz ve vlaky mi zacalo byt dost blbe a citil jsem, ze pokud se spatne pohnu, tak asi nejenom podelam cely vlak, ale hlavne nase 2 spolucestujici, totalne tlusty Indicky prasata (ale slusny). Citil jsem dost vysokou horecku a doufal jenom, ze uz budeme v New Delhi Railway Station, abysme mohli vystoupit. Jednou jsem malem vypadl za jizdy z vlaku, jak jsem do noci vyhlizel nasi zastavku, nastesti me nejaci capkove zachytili a desne se tomu tlemili. Do hotelu me musela Misa podpirat, delalo se mi mdlo a nemohl jsem jit sam, jak jsem se motal. Hotelovi capci z toho meli srandu, 'Are you drunk Sir?' na me. Mel jsem sto chuti jim za to posrat cely vytah.

V pokoji jsem musel tlakovou vlnou, co mi vyletela ze zadku, dole roztrhnout kanalizaci. S krecema jsem ze sebe dostal vsechno za posledni 2 dny a upadl do

skoro-komatu do postele. Misa se o me dost bala, teprve ted ji doslo, ze jsem na ni nic nehral a ze mi je fakt pekelné spatné. Celou noc jsem straval vravoranim mezi zachodem a posteli, divim se, ze jsem to vzdycky donesl. Po vzoru prirucek jsem doplnoval tekutiny a potil se, 38 stupnu bylo precí jen dost. A v techto podmínkach jsem se bal, ze jde o neco vaznejsiho, takže jsem Misu instruoval, ze kdybych byl 'mimo', tak at zavola taxi a doveze me bud do Christian Hospital nebo na nejakou soukromou kliniku. Cpal jsem se brufenem a paralenem a prosil vsechny svate, at to není nic vazneho.

Dalsi den jsem stravili v posteli, kde jsem vypotil snad hektolitr. Brrr, humac nejvetsiho razu. Jedine pozitivum bylo, ze mi konecne nebylo horko, ale nekutecna klada;))) Misa zustala hrdinne se mnou na pokoji, bala se jit sama ven. No a vecer se me udelalo lepe, zacala Endiaronova terapie, teplota poklesla na prijatelných cca 37, a naopak Mise se pritzilo. Asi mame ted oba klasickou chripku, Misu boli klouby, tece ji z nosu stejne jako me, u me je jeste bolest v krku. Bud jsme nastydli v pokoji, nebo na nas nekdo neco kychnul ve vlaku (jedna spolucestujici do Agry, zidovka, prskala celou dobu, grrr).

Ted si to oba uzivame. Dnes jsem poprve vyuzili komplet sluzeb riksaku, za 80 RS (z puvodních 150) jsme se nechali dovezt k mramorovému Lotus Temple (nadherny) a prosli Computer Market. Maji tady vsechno drazi nez u nas, neskutecne. A to maji vedle sebe Chinu, Tchaiwan, atd. Bohuzel cely den prsi a Mise je opravdu zle, modlim se, aby nemela stejnou sracku co ja.

Jo, rano se stala kuriozni situace: jak celou noc prselo (a to dost tezce), tak v ulicich byly uplne zaplavy az do poledních hodin. Normalne, tekly tady vsude reky v ulicich, auta mela motory ve vode, ulet. Kanaly jim tady asi moc nefachaji;))

Jo, jeste jedna super vec - Misa me nejak zblbla, ze se vracime az v utery misto v nedeli a ja vzhledem ke zdravotnim problemum pozadal v praci o prodlouzeni dovolene o 3 dny, abych sel do prace az v pondeli, skoro tyden po navratu do Prahy. To budu zase vypadat jako jouda;)))

No nic, uz koncim, musim se podivat za Miskou a starat se o ni alespon tak, jako se ona starala o mne. Moc se tesime na domov a uz aby jsme tam byli!

Zdravas, namazme a cus bus bambus
Petr (i za Misu)

Tak uz jsme doma!

Nazdarek,

tak uz jsme doma! Stastni a (snad)zdravi jsme protrpeli presun z Delhi do Prahy. Takze, jak to bylo?

Z hotelu v Delhi jsme vyrazili taxikem v 1h rano. Totlane nevyspali jsme si tam jenom drepli a tesili se domu. Po cca. 40min jsme dorazili na letiste a zde nas cekalo dalsi

prekvapeni: vsude na svete je mezinarodni letiste neco jako hala (klimatizovana), ve které se ceka, predavaji zavazadla a nastupuje do letadel. Ovsem v Delhi to je jinak: ceka se normalne venku:). Naprosto nepochopitelna vec, proste to vypada jako nadrazi, akorat tam nejezdeji vlaky. Lide se vali na ulici, spi, kecaji, jedi. Proste zase humac. No a pred odletem vas konecne pusti do te klimatizovane mistnosti kde se predaji zavazadla, projde se security checkinem a clovek si postoji tak 2-3h ve fronte pred imigracnim. Proste Indie....

Let byl v pohode, az do Moskvy jsme chrneli jako mimina. Dorazili jsme vcas a cekalo nas 10h cekani. Vylezli jsme si tedy do prvnioho patra cekaci haly (letiste v Moskvě je taky pekny humac), zabrali kus podlahy, rozplacli se tam a zarizli to. 10h je proste silena doba.

Kdyz uz se konecne blizil odlet, sesli jsme do spravne gate a seznamili se s prima typkem Petrem, který jel z Kamcatky. Podle vypravneni to musela byt bomba, takže dalsi nase destinace je skoro jasna - jenom tam nechceme jet jen ve 2, 4 by byli akorat. Kdo se prida?

Ovsem, nebyli bychom v Rusku, kdyby se odlet nezpozdil. Nejdrive o hodinu, pak o dve a nakonec o vice jak 3h. Petr nam poradil, ze Aeroflot ma ve svych podminkach, ze dava USD 10 za zpozdeni delsi jak 3h. Takze jsme je dosel vyinkasovat, nakoupil pivka a poradne jsme si lokli. Díky pivkum jsme malem pocural letadlo, nemohl jsem vydrzet, nez vzletneme:)

Leteli jsme nejakym micro tupym lvem (tupolev). Jeste ze to bylo tak kratke. V 23h jsme konecne dosedli na letiste, Misi rodice na nas cekali (zaplat Panbuh) a odvezli nas domu. Cestou jsme jeste vyklopili Petra na Pavlaku.

Takze to je konec nasi cesty do Indie. Myslim, ze do toho humace se uz nevratime, ale kdo vi. Kazdopadne, motto cesty zni: Inide - incredible country!